

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1104/2008

z dnia 24 października 2008 r.

w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 66,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) System informacyjny Schengen (SIS), ustanowiony na mocy postanowień tytułu IV konwencji wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach ⁽²⁾ („konwencja z Schengen”), oraz późniejsza wersja tego systemu – SIS 1+ – stanowią narzędzia o zasadniczym znaczeniu dla stosowania przepisów dorobku Schengen włączonych w ramy prawne Unii Europejskiej.

(2) Rozwój systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) powierzono Komisji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2424/2001 ⁽³⁾ oraz decyzją 2001/886/WSiSW ⁽⁴⁾. Te akty prawne tracą moc z dniem 31 grudnia 2008 r. Niniejsze rozporządzenie powinno je zatem uzupełniać do dnia, który ma zostać określony przez Radę stanowiącą zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁵⁾.

(3) SIS II został ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 oraz decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁶⁾. Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla tych aktów.

(4) Niektóre testy SIS II zostały określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 189/2008 ⁽⁷⁾ oraz w decyzji 2008/173/WE ⁽⁸⁾.

(5) Rozwój SIS II powinien być kontynuowany i zostać zakończony w ramach harmonogramu ogólnego SIS II zatwierdzonego przez Radę w dniu 6 czerwca 2008 r.

(6) Kompleksowy test SIS II powinien zostać przeprowadzony w pełnej współpracy między państwami członkowskimi a Komisją, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia. Możliwie najszybciej po jego zakończeniu należy dokonać walidacji testu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1987/2006 oraz decyzją 2007/533/WSiSW.

(7) Państwa członkowskie powinny przeprowadzić test wymiany informacji uzupełniających.

(8) W odniesieniu do SIS 1+ konwencja z Schengen przewiduje utworzenie funkcji wsparcia technicznego („jednostki centralnej” – C.SIS). W odniesieniu do SIS II rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 oraz decyzja 2007/533/WSiSW przewidują utworzenie centralnego SIS II składającego się z funkcji wsparcia technicznego oraz jednolitego interfejsu krajowego (NI-SIS). Funkcja wsparcia technicznego centralnego SIS II powinna znajdować się w Strasburgu (we Francji), natomiast jednostka rezerwowa w Sankt Johann im Pongau (w Austrii).

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 września 2008 r., dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 57 z 1.3.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 57 z 1.3.2008, s. 14.

- (9) Aby móc lepiej rozwiązywać ewentualne trudności spowodowane przez migrację z SIS 1+ do SIS II, należy ustanowić i przetestować tymczasową strukturę migracyjną dla systemu informacyjnego Schengen. Tymczasowa architektura migracyjna nie powinna mieć wpływu na dostępność operacyjną SIS 1+. Konwerter powinien zostać dostarczony przez Komisję.
- (10) Państwa członkowskie dokonujące wpisu powinny odpowiadać za to, by dane wprowadzane do systemu informacyjnego Schengen były ściśle, aktualne i zgodne z prawem.
- (11) Komisja powinna pozostać odpowiedzialna za centralny SIS II i jego infrastrukturę łączności. Zakres tej odpowiedzialności obejmuje utrzymanie i dalszy rozwój SIS II i jego infrastruktury łączności, w tym dokonywanie każdorazowej korekty błędów. Komisja powinna zapewnić koordynację i wsparcie dla wspólnych działań. Powinna w szczególności zapewnić państwom członkowskim niezbędne wsparcie techniczne i operacyjne na poziomie centralnego SIS II, w tym pomoc w razie problemów (*helpdesk*).
- (12) Państwa członkowskie powinny pozostać odpowiedzialne za rozwój i utrzymanie swoich krajowych systemów (N.SIS II).
- (13) Francja powinna pozostać odpowiedzialna za jednostkę centralną SIS 1+, co wyraźnie przewidziano w konwencji z Schengen.
- (14) Przedstawiciele państw członkowskich uczestniczących w SIS 1+ powinni koordynować swoje działania w ramach Rady. Należy określić ramy tych działań organizacyjnych.
- (15) Komisja powinna być upoważniona do zlecania stronom trzecim, w tym krajowym podmiotom publicznym, realizacji zadań powierzonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia oraz zadań związanych z wykonaniem budżetu, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾.
- Każda z takich umów powinna być zgodna z przepisami o ochronie i bezpieczeństwie danych mającymi zastosowanie do SIS, w szczególności z postanowieniami konwencji z Schengen oraz niniejszego rozporządzenia, oraz uwzględniać rolę właściwych organów ochrony danych.
- (16) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾ ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez Komisję.
- (17) Europejski inspektor ochrony danych, mianowany na mocy decyzji 2004/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie mianowania niezależnego organu kontrolnego przewidzianego w art. 286 Traktatu WE⁽³⁾, jest właściwy do monitorowania działalności instytucji i organów wspólnotowych w zakresie przetwarzania danych osobowych. Konwencja z Schengen zawiera szczegółowe postanowienia o ochronie i bezpieczeństwie danych osobowych.
- (18) Ponieważ cele ustanowienia tymczasowej architektury migracyjnej i przeniesienia danych z SIS 1+ do SIS II nie mogą zostać w wystarczający sposób osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary i skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (19) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanyymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (20) Konwencja z Schengen powinna zostać zmieniona, aby umożliwić włączenie SIS 1+ do tymczasowej architektury migracyjnej.
- (21) Zgodnie z art. 1 i 2 protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest więc nim związana ani nie podlega jego zastosowaniu. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie prawnego dorobku Schengen zgodnie z postanowieniami tytułu IV część trzecia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania – zgodnie z art. 5 wspomnianego protokołu – powinna w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu niniejszego rozporządzenia podjąć decyzję czy dokona transpozycji niniejszego rozporządzenia do swego prawa krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 12 z 17.1.2004, s. 47.

- (22) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym nie uczestniczy Zjednoczone Królestwo zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽¹⁾; dlatego Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związane ani nie podlega jego zastosowaniu.
- (23) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym nie uczestniczy Irlandia zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽²⁾; dlatego Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani nie podlega jego zastosowaniu.
- (24) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla ustaleń dotyczących częściowego uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w stosowaniu dorobku Schengen, przyjętych odpowiednio w decyzjach Rady 2000/365/WE oraz 2002/192/WE.
- (25) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽³⁾ – które należą do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁴⁾ w sprawie niektórych warunków stosowania tego układu.
- (26) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁵⁾ – które należą do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁶⁾ w sprawie zawarcia tej umowy w imieniu Wspólnoty Europejskiej.
- (27) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską

i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen – które należą do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/261/WE z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej i tymczasowego stosowania niektórych postanowień Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁷⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel ogólny

1. System informacyjny Schengen (SIS), ustanowiony zgodnie z postanowieniami tytułu IV konwencji z Schengen z 1990 r. (SIS 1+), zostaje zastąpiony nowym systemem – systemem informacyjnym Schengen II (SIS II) – którego utworzenie, działanie i eksploatację określa rozporządzenie (WE) nr 1987/2006.

2. Zgodnie z procedurami i podziałem zadań przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu SIS II rozwijany jest przez Komisję i państwa członkowskie jako jeden zintegrowany system oraz przygotowywany jest do eksploatacji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „centralny SIS II” oznacza funkcję wsparcia technicznego SIS II zawierającą bazę danych – „bazę danych SIS II” – oraz jednolity interfejs krajowy (NI-SIS);

b) „C.SIS” oznacza jednostkę centralną SIS 1+ zawierającą referencyjną bazę danych dla SIS 1+ oraz jednolity interfejs krajowy (N.COM);

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

- c) „N.SIS” oznacza krajowy system SIS 1+, złożony z krajowych systemów danych, które łączą się z C.SIS;
- d) „N.SIS II” oznacza krajowy system SIS II, złożony z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II;
- e) „konwerter” oznacza narzędzie techniczne mające zapewnić stałą i niezawodną łączność między C.SIS a centralnym SIS II, zapewniając funkcje przewidziane w art. 10 ust. 3;
- f) „kompleksowy test” oznacza test, o którym mowa w art. 55 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1987/2006;
- g) „test w zakresie informacji uzupełniających” oznacza testy funkcjonalne między biurami SIRENE.

Artykuł 3

Przedmiot i zakres zastosowania

Niniejsze rozporządzenie określa zadania i obowiązki Komisji oraz państw członkowskich uczestniczących w SIS 1+ w odniesieniu do następujących zadań:

- a) utrzymanie i dalszy rozwój SIS II;
- b) kompleksowy test SIS II;
- c) test w zakresie informacji uzupełniających;
- d) dalsze rozwijanie i testowanie konwertera;
- e) ustanowienie i testowanie tymczasowej architektury migracyjnej;
- f) migracja z SIS 1+ do SIS II.

Artykuł 4

Techniczne elementy architektury migracyjnej

Aby zapewnić migrację z SIS 1+ do SIS II, niezbędne są następujące elementy:

- a) C.SIS oraz połączenie z konwerterem;
- b) infrastruktura łączności dla SIS 1+ umożliwiająca C.SIS łączenie się z N.SIS;
- c) N.SIS;
- d) centralny SIS II, NI-SIS oraz infrastruktura łączności dla SIS II umożliwiająca centralnemu SIS II łączenie się z N.SIS II oraz z konwerterem;

- e) N.SIS II;
- f) konwerter.

Artykuł 5

Główne obowiązki w zakresie rozwoju SIS II

1. Komisja kontynuuje rozwój centralnego SIS II, infrastruktury łączności oraz konwertera.
2. Francja udostępnia i obsługuje C.SIS zgodnie z postanowieniami konwencji z Schengen.
3. Państwa członkowskie kontynuują rozwój N.SIS II.
4. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ utrzymują N.SIS zgodnie z postanowieniami konwencji z Schengen.
5. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ udostępniają i obsługują infrastrukturę łączności dla SIS 1+.
6. Komisja koordynuje działania oraz zapewnia wsparcie niezbędne do realizacji zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 1–3.

Artykuł 6

Dalszy rozwój systemu

Środki niezbędne do dalszego rozwoju SIS II, o którym mowa w art. 5 ust. 1, w szczególności środki niezbędne do korekty błędów, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 2.

Środki niezbędne do dalszego rozwoju SIS II, o którym mowa w art. 5 ust. 3 – w zakresie, w jakim dotyczy jednolitego interfejsu krajowego zapewniającego kompatybilność N.SIS II z centralnym SIS II – przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 2.

Artykuł 7

Główne działania

1. Komisja wspólnie z państwami członkowskimi uczestniczącymi w SIS 1+ przeprowadzają kompleksowy test.
2. Ustanowiona zostaje tymczasowa architektura migracyjna SIS, a test tej architektury zostaje przeprowadzony przez Komisję wspólnie z Francją oraz pozostałymi państwami członkowskimi uczestniczącymi w SIS 1+.
3. Komisja oraz państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ dokonują migracji z SIS 1+ do SIS II.

4. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ przeprowadzają test w zakresie wymiany informacji uzupełniających.

5. Komisja zapewnia na poziomie centralnego SIS II wsparcie niezbędne do działań określonych w ust. 1–4.

6. Działania określone w ust. 1–3 są koordynowane w ramach Rady przez Komisję oraz państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+.

Artykuł 8

Kompleksowy test

1. Kompleksowy test rozpoczyna się dopiero wtedy, gdy Komisja oświadczy, że jej zdaniem stopień powodzenia testów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 189/2008, jest wystarczający do rozpoczęcia takiego testu.

2. Przeprowadzony zostaje kompleksowy test mający w szczególności na celu potwierdzenie, że Komisja i państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ zakończyły niezbędne przygotowania techniczne do przetwarzania danych SIS II oraz wykazanie, że rezultaty osiągnięte dzięki SIS II są co najmniej równoważne rezultatom osiąganym dzięki SIS 1+.

3. Kompleksowy test dla N.SIS II zostaje przeprowadzony przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+, a dla centralnego SIS II – przez Komisję.

4. Kompleksowy test przebiega według szczegółowego harmonogramu określonego przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady we współpracy z Komisją.

5. Kompleksowy test jest oparty na specyfikacjach technicznych określonych przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady we współpracy z Komisją.

6. Komisja oraz państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady określają kryteria, według których ustala się, czy zakończone zostały niezbędne przygotowania techniczne do przetwarzania danych SIS II i czy rezultaty osiągnięte dzięki SIS II są co najmniej równoważne rezultatom osiąganym dzięki SIS 1+.

7. Wyniki testu są oceniane przy użyciu kryteriów, o których mowa w ust. 6, przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady oraz Komisję. Walidacja wyników testu następuje zgodnie z art. 55 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1987/2006.

8. Państwa członkowskie nieuczestniczące w SIS 1+ mogą wziąć udział w kompleksowym teście. Ich wyniki nie mają wpływu na ogólną walidację testu.

Artykuł 9

Test w zakresie informacji uzupełniających

1. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ przeprowadzają testy funkcjonalne SIRENE.

2. Podczas przeprowadzania testu w zakresie informacji uzupełniających Komisja udostępnia centralny SIS II oraz jego infrastrukturę łączności.

3. Test w zakresie informacji uzupełniających przeprowadzany jest według szczegółowego harmonogramu określonego przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.

4. Test w zakresie informacji uzupełniających oparty jest na specyfikacjach technicznych określonych przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.

5. Wyniki testu analizowane są przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.

6. Państwa członkowskie nieuczestniczące w SIS 1+ mogą wziąć udział w teście w zakresie informacji uzupełniających. Ich wyniki nie mają wpływu na ogólną walidację testu.

Artykuł 10

Tymczasowa architektura migracyjna

1. Ustanowiona zostaje tymczasowa architektura migracyjna SIS. W okresie przejściowym konwerter łączy centralny SIS II z C.SIS. Krajowe N.SIS podłączone są do C.SIS, a N.SIS II do centralnego SIS II.

2. Komisja dostarcza konwerter, centralny SIS II i jego infrastrukturę łączności jako część tymczasowej architektury migracyjnej SIS.

3. Konwerter konwertuje dane w dwóch kierunkach pomiędzy C.SIS a centralnym SIS II oraz synchronizuje dane C.SIS i centralnego SIS II.

4. Komisja testuje połączenie pomiędzy centralnym SIS II a konwerterem.

5. Francja testuje połączenie pomiędzy C.SIS a konwerterem.

6. Komisja i Francja testują połączenie centralnego SIS II z C.SIS przez konwerter.

7. Francja wspólnie z Komisją łączy C.SIS przez konwerter z centralnym SIS II.

8. Komisja wspólnie z Francją oraz pozostałymi państwami członkowskimi uczestniczącymi w SIS 1+ testuje tymczasową architekturę migracyjną SIS jako całość zgodnie z planem testu dostarczonym przez Komisję.

9. W razie potrzeby Francja udostępnia dane do testu.

Artykuł 11

Migracja z SIS 1+ do SIS II

1. W celu migracji z C.SIS do centralnego SIS II Francja udostępnia bazę danych SIS 1+, a Komisja wprowadza bazę danych SIS 1+ do centralnego SIS II.

2. Państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ przeprowadzają migrację z N.SIS do N.SIS II, korzystając z tymczasowej architektury migracyjnej, przy wsparciu ze strony Francji i Komisji, najpóźniej do dnia 30 września 2009 r. W razie konieczności termin ten może zostać zmieniony zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 2.

3. Migracja systemu krajowego z SIS 1+ do SIS II polega na wprowadzeniu danych N.SIS II – przy czym N.SIS II ma zawierać plik danych, kopię krajową, zawierającą całą lub częściową kopię bazy danych SIS II – a następnie na przełączeniu się z N.SIS na N.SIS II w każdym państwie członkowskim. Migracja przebiega według szczegółowego harmonogramu dostarczonego przez Komisję i przez państwa członkowskie uczestniczące w SIS 1+ działające w ramach Rady.

4. Komisja pomaga w koordynacji oraz wspiera wspólne działania podczas migracji.

5. Przełączenie przewidziane w ramach migracji następuje po walidacji, o której mowa w art. 8 ust. 7.

Artykuł 12

Merytoryczne ramy prawne

Podczas migracji postanowienia tytułu IV konwencji z Schengen nadal mają zastosowanie do systemu informacyjnego Schengen.

Artykuł 13

Współpraca

1. Państwa członkowskie i Komisja współpracują w wykonywaniu wszelkich działań, objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, zgodnie ze swoim zakresem odpowiedzialności.

2. Komisja w szczególności dostarcza niezbędnego wsparcia na poziomie centralnego SIS II dla testu i migracji N.SIS II.

3. Państwa członkowskie w szczególności dostarczają niezbędnego wsparcia na poziomie N.SIS II dla testu tymczasowej architektury migracyjnej.

Artykuł 14

Prowadzenie rejestrów w centralnym SIS II

1. Bez uszczerbku dla odpowiednich postanowień tytułu IV konwencji z Schengen Komisja zapewnia, aby wszelki dostęp do danych osobowych w ramach centralnego SIS oraz wszelka ich wymiana były każdorazowo rejestrowane w celu sprawdzenia, czy wyszukiwanie było legalne, monitorowania legalności przetwarzania danych oraz zapewnienia właściwego funkcjonowania centralnego SIS II i systemów krajowych, integralności i bezpieczeństwa danych.

2. Rejestry wskazują w szczególności datę i godzinę przekazania danych, dane wykorzystane do wyszukiwań, odniesienie do przekazanych danych oraz nazwę właściwego organu odpowiedzialnego za ich przetwarzanie.

3. Rejestry mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 1 i są usuwane najwcześniej po upływie jednego roku, a najpóźniej po upływie trzech lat od daty ich utworzenia.

4. Rejestry mogą być przechowywane dłużej, jeżeli są potrzebne w już rozpoczętych procedurach monitorowania.

5. Właściwe organy mające sprawdzać czy wyszukiwanie jest legalne, monitorować legalność przetwarzania danych, prowadzić samokontrolę i zapewniać właściwe działanie centralnego SIS II oraz integralność i bezpieczeństwo danych otrzymują w granicach swoich uprawnień i na żądanie dostęp do tych rejestrów w celu realizacji swoich zadań.

Artykuł 15

Koszty

1. Koszty związane z migracją, kompleksowym testem, testem w zakresie informacji uzupełniających, środkami utrzymania i rozwoju na poziomie centralnego SIS II lub związane z infrastrukturą łączności pokrywane są z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

2. Koszty związane z migracją, testami, utrzymywaniem i rozwojem systemów krajowych ponoszone są przez każde z zainteresowanych państw członkowskich.

3. Koszty związane z działaniami na poziomie SIS 1+, w tym koszty działań uzupełniających prowadzonych przez Francję w imieniu państw członkowskich uczestniczących w SIS 1+, pokrywane są zgodnie z postanowieniami art. 119 konwencji z Schengen.

Artykuł 16

Zmiany w postanowieniach konwencji z Schengen

Do postanowień konwencji z Schengen wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 92 A

1. Od daty wejścia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1104/2008 (*) i decyzji Rady 2008/839/WSiSW (**) oraz w oparciu o definicje w art. 2 tego rozporządzenia, architektura techniczna systemu informacyjnego Schengen może zostać uzupełniona o:

a) dodatkowy system centralny składający się z:

— jednostki centralnej (centralny SIS II) znajdującej się we Francji oraz rezerwowego centralnego SIS II znajdującego się w Austrii, które zawierają bazę danych SIS II i jednolity interfejs krajowy (NI-SIS),

— technicznego połączenia między C.SIS a centralnym SIS II przez konwerter, umożliwiającego konwersję i synchronizację danych między C.SIS a centralnym SIS II;

b) system krajowy (N.SIS II) składający się z krajowych systemów danych i który łączy się z centralnym SIS II;

c) infrastrukturę łączności między centralnym SIS II a N.SIS II przyłączoną do NI-SIS.

2. N.SIS II może zastąpić moduł krajowy, o którym mowa w art. 92 niniejszej konwencji, a państwa członkowskie nie muszą wtedy utrzymywać krajowego pliku danych.

3. Baza danych centralnego SIS II jest dostępna w celu automatycznych wyszukiwań na terytorium każdego państwa członkowskiego.

4. Jeżeli państwo członkowskie zastąpi swój krajowy moduł przez N.SIS II, to obowiązkowe funkcje jednostki centralnej wobec tego modułu krajowego określone w art. 92 ust. 2 i 3 stają się obowiązkowymi funkcjami wobec centralnego SIS II, bez uszczerbku dla obowiązków, o których mowa w decyzji 2008/839/WSiSW oraz w art. 5 ust. 1, art. 10 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1104/2008.

5. Centralny SIS II zapewnia obsługę niezbędną do wprowadzania i przetwarzania danych SIS, aktualizacji kopii krajowych N.SIS II w trybie *on-line* oraz synchronizacji

i zapewnienia spójności kopii krajowych N.SIS II z bazą danych centralnego SIS II, a także zapewnia czynności związane z inicjalizacją i odtwarzaniem kopii krajowych N.SIS II.

6. Francja, która odpowiada za jednostkę centralną, pozostałe państwa członkowskie oraz Komisja współpracują w celu zapewnienia, aby wyniki przeszukiwania plików danych N.SIS II lub w bazie danych SIS II były równoważne wynikom przeszukiwania pliku danych w modułach krajowych, o których mowa w art. 92 ust. 2.

(*) Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 1.

(**) Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 43.”;

2) w art. 119 ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Koszty instalacji i eksploatacji jednostki centralnej, o której mowa w art. 92 ust. 3, w tym koszty okablowania łączącego krajowe moduły systemu informacyjnego Schengen z jednostką centralną oraz koszty działań podejmowanych w związku z zadaniami powierzonymi Francji na mocy decyzji 2008/839/WSiSW oraz rozporządzenia (WE) nr 1104/2008 ponoszą wspólnie państwa członkowskie.”;

3) artykuł 119 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Koszty instalacji i eksploatacji krajowego modułu systemu informacyjnego Schengen oraz koszty zadań przydzielonych krajowym systemom na mocy decyzji 2008/839/WSiSW oraz rozporządzenia (WE) nr 1104/2008 są ponoszone indywidualnie przez każde państwo członkowskie.”.

Artykuł 17

Komitet

1. Komisję wspiera komitet ustanowiony na podstawie art. 51 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

Artykuł 18

Sprawozdawczość

Przed końcem każdego półrocza, a po raz pierwszy przed końcem pierwszego półrocza 2009 r., Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępu prac nad rozwojem systemu SIS II oraz migracją z SIS 1+ do SIS II.

*Artykuł 19***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie przestaje obowiązywać w dniu, który ma zostać określony przez Radę stanowiącą zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006, w żadnym wypadku nie później niż w dniu 30 czerwca 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 24 października 2008 r.

W imieniu Rady
M. ALLIOT-MARIE
Przewodniczący
